

„De Heer Van der Stappen begon zijne beoordeling van beiden met eene langdurige stilzwijgende beschouwing van het ontwerp in zijn geheel en gaf als gevolg daarvan zijn oordeel te kennen: a. dat het ontwerp als zoodanig hem zeer geslaagd voorkwam; b. dat naar zijn oordeel het ontwerp twee fouten (erreurs) had, welke echter door eene kleine verschikking te verhelpen waren. De eerste fout was, dat de beide waterspuwende beelden te kort tegen het monument waren geplaatst, waardoor zoowel de architectonische lijn van het monument als de vorm der beelden niet tot hun recht kwamen, terwijl de breedte van het watergordijn te beperkt en te nauw was opgesloten. Door de beide beelden van het model meer naar buiten te plaatsen wees Z. Ed. aan, hoe aan dit gebrek kon worden tegemoetgekomen. De tweede fout was dat het bassin, waarin zich het watergordijn stortte, veel te klein was. Hierin werd al direct op ongezochte wijze verbetering gebracht door het uit elkander plaatsen der beelden, dat vanzelf eene vergrooting van het bassin ten gevolge had. De heer Van der Stappen gebruikte voor het bassin in zijne tegenwoordige verhouding de naam van voetbad. Na de beschouwing van het monument kwam het groote bassin aan de orde. Bij het ontwerp is het bovenvlak van het gazon zoodanig gedacht, dat dit bovenvlak het staande vlak van den bassinwand langs eene holle lijn ontmoet. Deze holle lijn werd door den Heer Van der Stappen als te week (molle) veroordeeld en hij verkoos daarvoor eene rechte lijn aan te nemen, terwijl Z. Ed. het noodzakelijk vond, dat de piédestals in de balustrade bekroond zouden worden door lampendragers wier vormen een belangrijk aandeel zouden hebben in de harmonie van het geheel.

Hierna ging de heer Van der Stappen over tot de beoordeeling van het beeld. De eerste vraag was, in welk materiaal dit zou worden uitgevoerd; omdat het materiaal van grooten invloed is op den vorm, zooals dit beeld ontworpen was, was het z.i. duidelijk, dat de bedoeling was, het in blauwen steen uit te voeren; daartoe was de technische behandeling volkomen berekend. De behandeling en het ontwerp van het beeld werden door den heer Van der Stappen betiteld als sculpture architecturale en het verschil in opvatting tusschen dit beeld en het beeld van het avant-projet vond Z. Ed. eene belangrijke vooruitgang. Het karakter van het geheel zou door de meer strenge opvatting belangrijk